

SUMARI

Nota de l'autora	7
1. Té la sang verda ☒	11
2. No s'acomiada ☒	15
3. No va ser mai nen ☒	19
4. Li diu mami a la mare ☒	23
5. No mira la càmera ☒	27
6. Es va trobar amb un ovni ☒	33
7. Té el cap com una pilota desinflada ☒	37
8. Es menja la meua carn ☒	41
9. Té una nau espacial ☒	45
10. Els diners són el que més li importa ☒	49
11. Té el cor a fora d'ell ☒	53
12. S'assembla a mi quan faig ganyotes ☒	57
13. És un pare estrany ☒	61
14. No és l'únic estrany ☒	63
15. De vegades em defensa ☒	67
16. Té bona memòria ☒	73

17. No es deixa veure sense roba ☒	77
18. Odia la platja ☒	81
19. És el millor conductor d'ovnis ☒	85
20. Té ulls de gallina ☒	87
21. Ha d'aconseguir un altre cos ☒	91
22. Em protegeix dels altres àliens ☒	95
23. Té vertigen ☒	99
24. El seu pare també era un extraterrestre ☒	101
Escriu els teus propis senyals.....	106

NOTA DE L'AUTORA

Hi ha un experiment ortogràfic que vaig voler fer amb *24 senyals per descobrir un àlien*. O més ben dit, un joc obert al lector. Els diàlegs no comencen amb un guió, la veu d'algú que parla al fons no està en lletra cursiva ni té cometes i hi ha unes majúscules insòlites després d'algunes comes. En quina bogeria estava pensant?

Estava buscant la veu d'en Benjamín. Quan escrivia, esborrava i tornava a escriure, aquest noiet va començar a tenir vida pròpia, a tenir els seus capricis.

Mentre passa cada esdeveniment, en Benjamín ens va explicant en aquell mateix moment la manera com ell veu aquell món, i com escolta l'àlien, la mare, el seu amic Carlos o algú de la tele. A més, el nostre narrador és tan espontani que podria expressar en veu alta tot el que pensa. Per això vaig

voler que la separació entre el que tenia al cap i el que finalment deia fos molt subtil.

La meua proposta per aconseguir això i donar ritme a la novel·la va ser començar els diàlegs amb majúscules després d'una coma. Amb la coma també es diferencia quan entra un altre personatge per respondre i seguir la conversa. Així, aquestes línies no van quedar a part, sinó que es van barrejar amb la narració i la imaginació del nen.

Finalment, penso que de vegades és divertit trencar una mica les normes perquè el lector estigui una mica més a prop de les idees extraterrestres que algú té al cap quan escriu un llibre.

A dins del pare hi viu un àlien petitet que el controla. Per això fa coses que no m'agraden. Per això es comporta com si fos d'un altre planeta. Escridassa la mare i a mi gairebé no em parla. Dona ordres quan torna de treballar. Té gana tota l'estona. No li agrada anar a passejar ni res del que fa la gent. No té amics. El seu pla és conquerir el món i ha de començar amb nosaltres.

Els extraterrestres no són uns homenets verds. Tenen l'aspecte de qualsevol humà. Com el pare. Com la mare. Com en Carlos. Com jo. Des d'avui recolliré senyals per descobrir-ho.

Feia temps que ho sospitava, però des d'avui ja no en tinc cap dubte. Tot va començar amb en Zeus, el gosset que algú va deixar abandonat a la porta de casa meua. Li vaig dir, Zeus, aquesta nit et quedes al soterrani, hi tens menjar i mantes, hi estaràs bé, no, no em segueixis, a la meua habitació et poden descobrir. Ell em va mirar i es va quedar en silenci fins que vaig tancar la porta. Vaig pensar que seria fàcil tenir-lo amagat tota la vida, però el pare va tornar de la feina i en Zeus es va posar a udolar perquè els gossos poden veure coses que nosaltres no veiem, com lladres ninja, fantasmes sense llençol a sobre i extraterrestres disfressats de pare.

Vaig baixar els graons de l'escala de dos en dos, però no vaig poder arribar al soterrani abans que el pare. Ell va manar amb veu de dolent, En menys

de 24 hores us heu de desfer del cadell. Desfer. 24 hores. Em recordo d'una pel·lícula en què algú cri-dava, El meteorit és tan potent que desfarà el planeta en menys de 24 hores. El pare és el meteorit.

L'he portat jo a casa, pare, ella no en té la culpa. Però ell va continuar discutint amb la mare. Dic coses, però amb la meua veu de formiga ningú no m'escolta. En Zeus bordava i bordava. El pare va donar un cop de puny a la finestra de la cuina, crac. De la mà li va començar a sortir sang verda i la mare el va haver de portar a l'hospital.

Ella volia que jo em quedés en Zeus, però quan va tornar a casa em va donar una mala notícia, Li buscarem una casa on sí que l'estimin. I no dic res perquè no hi hagi més renyines, ni vidres a terra, ni un gosset espantat a sota el sofà. Odio el pare. I odio la mare perquè no li hauria d'estar portant menjar al llit al dolent. Quan jo faig una rabiola ella em castiga i no em parla durant la resta del dia.

Abans que se'n vagi li dic a en Zeus que quan sigui gran s'escapi i vingui a salvar-me. Els gossos es recorden del camí de casa. Em tanco a la meua habitació per no sortir-ne mai més. Ni tan sols

quan em faci mal la panxa de la gana. No sortiré
ni que estigui avorrit, ni que ja no pugui dormir
perquè el coixí estigui molt mullat de mocs, baves
i llàgrimes.

Pagès editors

Títol original en castellà
24 señales para descubrir a un alien
© Juliana Muñoz Toro
Edició de Tragaluz editores S.A.S., Colòmbia 2017

© del text: Juliana Muñoz Toro, 2017
© de la traducció: Anna Llisterra Boix, 2018
© de les il·lustracions: Elizabeth Builes Carmona, 2017
© d'aquesta edició: Pagès Editors, S.L, 2018
C/ Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat

Primera edició: maig de 2018
ISBN: 978-84-9975-985-2
DL L 435-2018
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, S.L
www.bobala.cat

↵ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.